

sprawiają, że książka Katarzyny Schier stanowi atrakcyjne źródło wiedzy dla szerokiego grona odbiorców.

Magdalena Gontarczyk

Sprawozdanie z konferencji „Skale D. Wechslera w praktyce diagnostycznej i klinicznej”, Lublin, 26 stycznia 2010 roku

W 1939 roku David Wechsler, wówczas główny psycholog szpitala psychiatrycznego The Bellevue Psychiatric Hospital w Nowym Jorku i kierownik katedry w The New York University College of Medicine, opublikował znany artykuł *Pomiar inteligencji dorosłych* (*The measurement of adult intelligence*). Tym samym zaproponował psychologom nową metodę do badania poziomu funkcjonowania intelektualnego, która wywarła ogromny wpływ nie tylko na poglądy dotyczące inteligencji, ale również na pomiar psychologiczny w innych obszarach. Od 1939 roku powstało wiele wersji testów inteligencji, a skale D. Wechslera, tłumaczone na wiele języków i adaptowane do różnych warunków kulturowych, należą dziś do najczęściej stosowanych metod diagnozy inteligencji. Tym właśnie skalom poświęcona była konferencja naukowo-dydaktyczna, która odbyła się 26 stycznia 2010 roku na Wydziale Pedagogiki i Psychologii UMCS.

Organizatorem konferencji „Skale D. Wechslera w praktyce diagnostycznej i klinicznej” był Zakład Metodologii i Diagnozy Psychologicznej Instytutu Psychologii UMCS. Jej celem była wymiana doświadczeń w zakresie teoretycznych i praktycznych aspektów stosowania skal D. Wechslera w diagnozie funkcji poznawczych ze szczególnym zwróceniem uwagi na diagnozę kliniczną.

W ramach konferencji ogłoszono trzy wykłady plenarne, miały miejsce dwa sympozja oraz sesja plakatowa. W konferencji uczestniczyło około 90 osób – pracowników naukowych różnych ośrodków uniwersyteckich, praktyków pracujących głównie w poradniach psychologiczno-pedagogicznych oraz studentów psychologii, którzy z zaangażowaniem włączyli się w pomoc przy organizowaniu konferencji.

Już od wczesnych godzin porannych trwała rejestracja uczestników, którzy przyjechali niemal z całej Polski, mimo niesprzyjających warunków atmosferycznych – śniegu i srogiego mrozu. Uroczystego otwarcia konferencji dokonała prof. dr hab. Grażyna Krasowicz-Kupis, Kierownik Zakładu Metodologii i Diagnozy Psychologicznej oraz Przewodnicząca Komitetu Naukowego i Organizacyjnego konferencji. W uroczystym otwarciu uczestniczył także Prodziekan Wydziału Pedagogiki i Psychologii dr hab. Cezary Domański oraz prof. dr hab. Grażyna Kwiatkowska – Dyrektor Instytutu Psychologii.

Tuż po otwarciu konferencji rozpoczęła się sesja wykładowa prowadzona przez dr. hab. Cezarego Domańskiego, który przemawiał jako pierwszy. W wykładzie zatytułowanym „David Wechsler (1896–1981) – psycholog z Bellevue Hospital” przedstawił sylwetkę autora skal inteligencji oraz zwrócił uwagę na inspiracje i doświadczenia zawodowe Wechslera, które wywarły wpływ na jego poglądy. Następnie dr hab. Aneta Borkowska przedstawiła słuchaczom w niezwykle interesujący sposób zastosowanie testu Wechslera w badaniu dziecka z ADHD. Sesję zamykał wykład prof. dr hab. Grażyny Krasowicz-Kupis pt. „Użyteczność skali Wechslera w diagnozie specyficznych zaburzeń uczenia się (na przykładzie SLI i dysleksji) – fakt czy artefakt?”.

Po krótkiej przerwie rozpoczęło się prowadzone przez dr Katarzynę Wiejak pierwsze sympozjum poświęcone wykorzystaniu Skali Inteligencji Wechslera dla Dzieci (WISC-R) w praktyce. Dr Katarzyna Markiewicz zastanawiała się nad przydatnością Skali WISC-R w diagnostyce dzieci z głębszą postacią autyzmu, a dr Stanisław Siwek przedstawił możliwości zastosowania tej samej skali w diagnozie upośledzenia umysłowego. Kolejna prezentacja dotyczyła wykorzystania WISC-R w diagnozie funkcji językowych – dr Urszula Mirecka, posługując się przykładem dwóch uczniów w młodszym wieku szkolnym, omówiła zastosowanie skali w diagnozie trudności w komunikacji językowej ustnej i pisemnej.

Drugie sympozjum, prowadzone przez dr hab. Anetę Borkowską, dotyczyło różnych aspektów wykorzystania skal Wechslera w praktyce psychologicznej. Dr Łucja Domańska przybliżyła w nim eksperymentalno-kliniczne zastosowanie skal w neuropsychologicznej ocenie procesów myślenia, a dr Beata Ledwoch, prezentując neuropsychologiczno-sądowe studium przypadku – zastosowanie Skali Inteligencji dla Dorosłych (WAIS-R) w przedmiocie unieważnienia aktu woli. W dalszej części sympozjum dr Katarzyna Wiejak zastanawiała się nad zagrożeniami i szansami diagnozy pozaintelektualnej na podstawie skal Wechslera, a dr Izabela Pietras w wystąpieniu „Diagnoza i co dalej, czyli o sposobach na opisywanie inteligencji” zachęciła uczestników konferencji do rozważań nad sformułowaniami stosowanymi do opisu poziomu funkcjonowania intelektualnego, spotykanymi w opiniach psychologicznych. Sympozjum zamykała prezentacja prof. dr hab. Grażyny Krasowicz-Kupis i dr Katarzyny Wiejak, traktująca o celach i sposobach modyfikacji instrukcji do Skali WISC-R i WAIS-R w diagnozie klinicznej.

Podczas konferencji odbyła się również sesja plakatowa, z której można było dowiedzieć się o funkcjach intelektualnych zaangażowanych w rozumienie przysłów na podstawie Skali Inteligencji WISC-R, zastosowaniu skal D. Wechslera

w diagnozie neuropsychologicznej oraz profilach rozwoju intelektualnego dzieci z trudnościami w uczeniu się.

Konferencję zakończyła Przewodnicząca Komitetu Naukowego i Organizacyjnego prof. dr hab. Grażyna Krasowicz-Kupis. Podziękowała ona uczestnikom za przybycie oraz wyraziła nadzieję na podobne spotkania w przyszłości.

O tym, że są potrzebne i warto je organizować, niech świadczy liczba uczestników konferencji – zarówno psychologów wykorzystujących skale inteligencji Wechslera w pracach badawczych, jak i praktyków stosujących je w diagnozie psychologicznej i klinicznej, a także zainteresowanie słuchaczy podejmowanymi zagadnieniami, które widoczne było w żywych dyskusjach prowadzonych nie tylko na forum, ale również w kuluarach.

*Magdalena Gontarczyk
Izabela Pietras*